בס"ד "הדף היומי לתולדותנו"

יום א', ד' באייר תשס"ד (25 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

היום, ד' באייר, **19** ימים, שהם **שני** שבועות ו**חמישה** ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

<u>לקראת יום העצמאות ה- נ"ו למדינת ישראל</u>:

"**רבי שמעון בן לקיש ורבי אבהו** נסעו פעם מבית מדרשו של רבי יוחנן אשר בטבריה, שם למדו תורה, אל העיר קיסרין [=קיסריה] שעל שפת הים. בעת ההיא היתה טבריה עיר חשובה מאד, מלאה חכמים גדולים. מכל ארץ-ישראל באו תלמידים לשם, ואפילו מבבל הרחוקה באו כדי ללמוד תורה מפי רבי יוחנן. בקיסרין, לעומת זאת, גרו אז הרבה נכרים, שרים רומיים עם משפחותיהם ועבדיהם, סוחרים יוונים ועוד. הללו בנו להם קרקסאות שבהם הסיתו חיות טורפות אלה באלה, ואפילו בבני אדם שבויים הסיתו אותם. וגם תיאטראות בנו, שבהם נהגו השחקנים ללעוג לתורה ולמצוותיה. רבים מיהודי העיר נמשכו להצגות האלה, למדו מדרכי הגויים ועזבו את תורת ישראל. רבי אבהו הכיר יפה את העיר הזאת, כי היה גר בקיסרין לפני שהלך לטבריה ללמוד שם תורה.
רכבו שני החכמים על חמוריהם והתקרבו לעיר ששם היו צריכים להשתדל באיזה עניין חשוב. כבר ראו מרחוק את הבתים ואת הנמל, והנה נזכר רבי אבהו בטבריה ובישיבה, זכר את רבו רבי יוחנן ואת החכמים המצטופפים סביבו לשמוע תורה מפיו, והתגעגע מאד להיות שם. גם חשב על העיר קיסרין שעוד מעט יגיעו אליה, על מיעוט החכמים אשר בה, ולעומתם המון היהודים המחקים את מעשי הגויים.
אז התעצב רבי אבהו אל לבו ופנה אל רבי שמעון בן לקיש בשאלה: "אולי לא נמשיך בדרכֵנו לקיסרין אלא נחזור לטבריה, לישיבה? למה לנו להיכנס לעיר זו המלאה מחרפים ומגדפים את התורה ואת חכמיה?" קדרו פניו של רבי שמעון. עצר את חמורו וירד ממנו. אבל לא לחזור התכוון. מה עשה? **התכופף וגרף בידיו מן החול שעל שפת הים והכניסו לפיו של חברו.** רבי אבהו השתומם מאד על מעשה זה. ירק וירק ובקושי ניקה את פיו מן החול. כשסוף-סוף שוב יכול היה לדבר, שאל את רבי שמעון בן לקיש בתמהון: "מה זאת? מדוע כך עשית לי?" השיב לו רבי שמעון: "הקדוש ברוך הוא אינו רוצה במי שאומר דילְטוריא [=לשון הרע] על ישראל! הוא אוהב אותם, גם אם הם חוטאים לפעמים. צריכים להוכיח אותם ולהחזירם בתשובה!"
ואמנם, רבי אבהו קיבל את דברי חברו והסכים להם. וברבות הימים, נעשה מנהיג גדול שהרבה להגן על עמו מפני שונאיהם, ובפרט מפני הרומאים. פעמים רבות הצליח לבטל את גדירותיו של המלך הרומי, כי הלז כיבד אותו מאד. ואת קיסרין הפך רבי אבהו למקום תורה, לעיר מלאה בתי מדרש ששם לימדו חכמים את העם תורה ומצוות במסירות ובאהבה.

[עפ"י המדרש, שיר השירים רבה א', ו']

מלמדנו המשורר: **-"מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב.**

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום א', ד' באייר תשס"ד (25 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

נצור לשונך מרע ושפתיך מִדבר מרמה.
סור מרע ועשה טוב, בקש שלום ורדפהו." [תהלים ל"ד 15-13]

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל